

بر بالین امیر المومنین (ع)

پاسخ به مسائل شرعی
از مقام معظم رهبری

پرسمان زندگی

احکام روزه

سؤال: بعضی از پزشکان که به مسائل شرعی التزامی ندارند بیماران را از روزه گرفتن منع می کنند. آیا گفته این پزشکان حجت است یا خیر، و آیا در مواقعی که خود شخص علم دارد که می تواند علیرغم بیماری روزه بگیرد باید به علم خود عمل کند یا تجویز پزشک؟

پاسخ: اگر پزشک امین نباشد و گفته او هم اطمینان آور نباشد و باعث خوف و ضرر نشود گفته او اعتباری ندارد و در غیر این صورت نباید روزه گرفت و در صورتی که خود شخص به آن علم دارد که می تواند روزه بگیرد و ضرری هم به او نمی رسد باید به علم خود عمل کند البته با مشورت با پزشکان حاذق و متدین.

می آیند و بر من سلام و بشارت می دهند و این فاطمه (س) است که به استقبال من آمده است.

آخرین سخنان امام (ع)

امام (ع) در سخنانش در آستانه وفاتش فرمود: به خدا سوگند از مرگ چیزی ناگهان بر من فرود نیامد که از آن بدم آید و چیزی برایم آشکار نشد که آن را نشناسم، من نبودم، مگر مثل جویای آبی که به آب برسد و جوینده ای که گمشده اش را بیابد و به خدای کعبه سوگند که رستگار شدم.

خطبه امام حسن (ع) پس از پدرش

امام حسن (ع) پس از رحلت پدرش به خطبه ایستاد و فرمود: دیشب مردی را کشتید، در شبی که قرآن نازل شده و در این شب عیسی بن مریم (ع) به آسمان رفت. به خدا سوگند! کسی پیش از این به این شرافت دست نیافته بود و آیندگان نیز به این شرافت نخواهند رسید. به خدا سوگند! پیامبر خدا (ص) او را به جنگ می فرستاد در حالیکه جبرئیل در سمت راست او و میکائیل در سمت چپ او بود به خدا در هم و دیناری از خود به جا گذاشت. مگر هشتصد درهم که آن را برای خرید خادم ذخیره کرده بود. سپس امام صدای خود را بلند کردند و فرمودند ای امت اسلامی به خدا که شما از امروز دچار فتنه های شدیدی خواهید شد.

در تاریخ نقل است هنگامی که امیر المومنین (ع) مورد سوء قصد و ضربت دشمن سفاک خود در سحرگاه نوزدهم ماه رمضان قرار گرفت، متجاوز از دو روز در قید حیات نبوده و در سحرگاه بیست و یکم ماه رمضان به دیدار معشوق خود شتافت. آن حضرت در این مدت که در بستر بیماری به سر می بردند نکات مهم و ارزشمند اخلاقی در قالب وصیت و سفارش بیان فرمودند که می تواند سرلوحه زندگی تک تک عاشقان آن حضرت قرار گیرد. در نوشتار حاضر به برخی از آن نکات مهم اشاره می کنیم:

نیکی کردن امام (ع) با قاتلش

در ذکر آنچه پس از ترور امام (ع) آمده، نقل است که ابن ملجم ملعون را گرفته و نزد امام (ع) آوردند امام (ع) فرمود خوراکش را خوب و بسترش را نرم کنید. مبادا او را در عذاب قرار دهید. اگر زنده ماندم من صاحب اختیار خون خویشم، یا او را عفو می کنم و یا قصاص... و اگر مُردم، او را به من ملحق کنید و تجاوز از حد نکنید که خداوند متجاوزان را دوست ندارد. در نقل دیگری آمده است چون ابن ملجم فاسق امیر المومنین را ضربت زد امام حسن (ع) به پدر خود فرمود: اگر اجازه دهید او را در همین جاقصاص می کنم، امام فرمود: نه، به درستی که خداوند آنانی را که بخشش و عفو می کنند دوست دارد.

آخرین عیادت

در امالی شیخ مفید به نقل از اصعب بن نباته آمده است بعد از ضربت امیر المومنین (ع) همراه عده ای از یاران به خدمتش رسیدیم، بر در خانه نشستیم. صدای گریه شنیدیم. ماهم گریستیم. حسن بن علی (ع) بیرون آمد و گفت: امیر المومنین (ع) می گویند به خانه هایتان برگردید. آن گروه رفتند، جز من. صدای گریه از خانه شدت یافت. من نیز گریستم. حسن (ع) بیرون آمد و گفت: مگر به شما نگفتم باز گردید؟ گفتیم: ای پسر پیغمبر! نه به خدا دلم همراهی نمی کند. پاهایم طاقت ندارد که بر گردم مگر آنکه مولای خود را ببینم... بر امیر المومنین (ع) وارد شدم در حالیکه تکیه داده بود و دستاری زرد بر پیشانی بسته بود. خون از او رفته بود و چهره اش به زردی می رفت. خود را به روی او افکندم و به گریه افتادم. امام فرمود: اصعب! گریه نکن به خدا سوگند اینک بهشت است که به استقبال من می آید. اصعب می گوید: امام گاهی از هوش می رفتند و گاهی به هوش می آمدند و می فرمود: خوش آمدید، خوش آمدید! حمد خدایی را که به وعده اش وفا کرد و بهشتان داد.

به آن حضرت گفتم چه می بینید؟ فرمود: این پیامبر خداست و برادر من جعفر و عمویم حمزه... درهای آسمان گشوده شده است و فرشتگان فرود

وصیتهای امام (ع)

امیر المومنین (ع) به هنگام بستری شدن، سفارشات متعددی را در وصیت خود به امام حسن (ع) و امام حسین (ع) و همه عیادت کنندگان بیان کردند. ایشان فرمودند: به شما و همه کسانی که وصیت من به دست آنان می رسد، سفارش می کنم تقوای الهی را رعایت کنید و این که در پی دنیا نباشید، هر چند دنیا در پی شما باشد. بر آنچه که از دنیا از دستتان می رود، تأسف نخورید. حق را بگوید و برای اجر آخرت عمل کنید. خصم ستمگر و یاور مظلوم باشید. شما و همه فرزندان و خانواده ام و هر کس که این نامه به دست او می رسد را به تقوای الهی، نظم در کارها و آشتی دادن میان خودتان سفارش می کنم. همانا از جدتان شنیدم که می فرمود: آشتی دادن و صلح میان افراد و یاد و برادر دینی از نماز و روزه بهتر است.

خدای را خدای را! در مورد یتیمان! مبادا دهانشان را گاهی سیر ننگه دارید و گاهی گرسنه بدارید و در حضور شما تباها شوند. **خدای را خدای را!** در باره همسایگان شما که این سفارش پیامبرتان است، پیوسته نسبت به آنان سفارش می کرد تا حدی که پنداشتم برای آنان حق ارث قائل می شود. **خدای را خدای را!** در باره قرآن! مبادا دیگران در عمل به آن از شما پیشی بگیرند. **خدای را خدای را!** در باره نماز که ستون دین شماست! **خدای را خدای را!** در باره خانه پروردگارتان! تا هستی، آن را خالی از زائر نگذارید، چرا که اگر خانه خدا را شود از عذاب الهی مهلت نخواهید یافت. **خدای را خدای را!** در باره جهاد با اموال و جانها و زبانهایتان در راه خدا! بر شما باد پیوند و بذل و بخشش به یکدیگر و بیریزی از پشت کردن به هم و قطع رابطه...! امر به معروف و نهی از منکر را رها نکنید که در نتیجه بدانتان بر شما مسلط شوند و آنگاه دعا کنید و دعایتان مستجاب نشود. ای فرزندان عبدالمطلب، مبادا ببینم که وارد خانه های مسلمانان شده اید و گوید، امیر مومنان کشته شده است. به قصاص خون من جز قاتلم را نکشید! بنگرید اگر من از این ضربت حیاتم را از دست دادم به او یک ضربت در مقابل آن ضربت بزنید. این مرد را مثله نکنید که از پیامبر خدا (ص) شنیدم که فرمود: از مثله کردن پیر هیزید هر چند نسبت به سگ هار و گزنده باشد.

بدترین مردم کسی است که خود را بهترین آنها پندارد

حجرت علی (ع)